

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa PPHU "E.(...)" Spółki z o.o. w L.

przeciwko A. L.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 maja 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 września 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Pozwany A. L. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 września 2007 r. Skarga kasacyjna, sporządzona przez zawodowego pełnomocnika nie spełnia istotnych wymagań procesowych, przewidzianych w art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. Brak w niej bowiem wskazania czy pozwany skarży wyrok w całości czy w części oraz nie został uzasadniony wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Warunek zawarcia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie jest spełniony tylko wówczas, gdy skarżący wskaże na występowanie w sprawie okoliczności o charakterze publicznoprawnym określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Wobec tego przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej nie może być powołaniem okoliczności dowolnych, istotnych tylko w ocenie samej strony. Muszą one ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej wskazanych w art. 398⁹ k.p.c. W skardze kasacyjnej pozwany ograniczył się natomiast jedynie do stwierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przepis art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. jednoznacznie wymaga aby skarżący określił zakres zaskarżenia. Jest to więc element konstrukcyjny skargi, którego brak nie może być usunięty w drodze doszukiwania się go przez sąd w innych elementach pisma zawierającego skargę kasacyjną.

Niezamieszczenie w skardze kasacyjnej jej elementów konstrukcyjnych, o których mowa w art. 398⁴ § 1 k.p.c. stanowi istotną wadę, której nie można usunąć w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych, i w związku z tym podlega ona odrzuceniu *a limine* jako niedopuszczalna (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Oddalając wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, Sąd Najwyższy miał na uwadze, że jego pismo procesowe, mające stanowić odpowiedź na skargę kasacyjną pozwanego zostało wniesione po upływie dwutygodniowego terminu przewidzianego dla podjęcia tego rodzaju czynności (art. 398⁷ § 1 k.p.c.). Pismo to nie mogło być zatem za taką odpowiedź uznane (art. 167 k.p.c.), co wykluczało przyznanie zwrotu kosztów wiążących się z jego sporządzeniem i wniesieniem.